

Begravning.

L. U. F. Frågeurta nr 70.

Den städe lades på ett last och
tvättades. Snickaren, som gjorde lit. kistor,
kom och tog mätte av den städe. Han tog
skrä med sig hem lit. kistbräder. I
skruv bette snickaren Peter Johan Lijes kist.
Det var en gammal man. Han gjorde
kistan, så fort han kunde och målade
den svart och skriflade på himröde.

Någon gammal gumma använde
att kamma och tvätta den städe och
sveta liket. Till lit. klädes användes is
lakar. Ett ägarbläde lades över ansiktet
och var förenit med spets. Tre spetsar skulle
synas utanför lastet. Jag har sytt många
sådana. Kläven, som användes, bette sacker

dubbe.

Liket lades i kistan, när smickaren kom
och hade kistan färdig. Smigråna och blom-
mor lades på kistan, och kransar gjordes
av lingonris och pappersblommor.

Hon tog ^{en} ringar av den släde. En
kvinnas uppe i sig brutt slag, och man
kunde y ha av ringarna, för fingrarna
blev så styva och krokiga. Hon hade sagt
ifrån, att ringarna skulle följa med henne
i gravens, så de visste om det. De fick
de henne om förlätlere, och ringarna fick
följa med i gravens. Det var y så många,
som hade guldringar med sig i gravens.

En ~~fäster~~ förbrukningskammarer an-
vändes till librum, om det fanns en
sådan, annars sattes liket ut på lagen.
Rummet pryddes. En gammal gumma

dag, som badde till oss, och mor
pysade rummet. I en hammare spände
mor sina väggarna och taket med la-
kan. De svart rull gjorde hon kors och
kransar, som hon fäste på de vita la-
kanen. Två ljus ställdes på sid bord fram-
me vid birstan, och små granna snar
ställdes i hörnet. Gardiner drags för fön-
stren. Kistan stod på baskar. Det var
själman sedan, att ljus tändes.

Ingen likvaka förekom här.

Lasket spikades på birstan med vanliga
spikar. Det var så hemskt, när de
slag i spikarna.

Den släde bars från Skurv till Jute.
Två man i sänder bar. När de tröttnat
gick fyra andra lagra vid. Släplingar-
na skulle bära så tjära och sedan folk

från kyrn. De, som gick efter kistan,
kallades lifpöjlet.

Kistan bars med s. k. hängkläde,
som var försedd med frans. De var
av linnväv, av hemspunnet garn
och hemsvädda. De var lika för rika
och fattiga.

Sedan läjades liket köras till kyr-
kan, och lifpöjlet gick efter. Liket
kärdes med en härt.

Utpårddal hölls. Någon kunde
läste några verser ur bibeln, och nå-
gon psalm sjöngs. Först på senare
tid har prästen kommit och läst
utpårddal. Utpårddal hölls, innan
kistan spikades igen.

Prestaver användes vid finare
begravningar.

Prästen och kloakaren möter litet-
lägt utanför kyrkan. Prästen och kloaka- 5
ren går bredvid varandra vid alla be-
gravningar.

Jordfärdningen kunde ske vilken
dag som helst. Nu jordfästa emne i
kyrkan började för en 30 år sedan.

Begravningsgästerna skulle sitta
i de främre bänkarna.

Själareningningen skedde dagen
efter dödsfallet. De sörjande bad
några av sina grannar gå och ringa.
För de barn ringdes kortare tid än
för äldre.